

A ... Ítéltábla a ... által képviselt ... felperesnek – a ... által képviselt **alperes neve (...)** alperes ellen finanszírozási díj megfizetése iránt a ... Törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2014. november 5. napján kelt 7.G.40.567/2013/39 számú ítélet ellen az alperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett és 47. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 929.500 (kilencszázhuszonkilencezer-ötszáz) Ft illetéket, valamint 15 napon belül a felperesnek 368.874 (háromszázhatvannyolcezer-nyolcszázhetvennégy) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában rögzítette, hogy a felperes jogelődje 2004. február 3-án finanszírozási alapszerződést kötött az alperessel fogorvosi alapellátásra területi ellátási kötelezettséggel, beutalási, gyógyszerrendelési és gyógyászati segédeszköz rendelési jogosultsággal. A szerződés 7.6. pontjában az alperes tudomásul vette, hogy a finanszírozó jogosult a finanszírozás keretében folyósított összegnek a szerződésben foglalt egészségügyi szolgáltatások működési kiadásai fedezetére történő felhasználását ellenőrizni, amiről a finanszírozó a szolgáltató észrevételeit is tartalmazó jegyzőkönyvet köteles készíteni. A szerződés 7.7. pontjában az alperes tudomásul vette azt is, hogyha az Egészségbiztosítási Alapból kapott finanszírozást nem a szerződésben foglalt egészségügyi szolgáltatások nyújtására használja fel, köteles azt a finanszírozónak a szerződés 7.5. pontjában foglaltak szerint a késedelmi kamatokkal együtt megtéríteni. A szerződés 7.5. pontja szerint a szolgáltató késedelmi kamatként a finanszírozási többlet után számított mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összeget volt köteles megfizetni.

A felperes jogelődje 2010. augusztus 4-én elrendelte az E.Alapból folyósított pénzeszközök 2008. évi elszámolásának pénzügyi ellenőrzését 2008. január 1. napjától 2008. december 31. napjáig terjedő időszakra. Az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv szerint az alperes finanszírozási bevétele 19.622.500 Ft, az elfogadott kiadások összege 14.285.200 Ft volt, a záró pénzügyi egyenleg 21.188.300 Ft-ot tett ki, amelyből a bankszámlán 3.233.600 Ft, a pénztárban pedig 1.037.700 Ft

volt. Az ellenőrzés megállapította, hogy 16.917.000 Ft finanszírozással az alperes nem tudott elszámolni. A felperes az alperesi elszámolásból az alábbi tételeket fogadta el, illetve utasította vissza:

- 1.) 3.2 soron az alperes által szakmai anyagként elszámolt 427.000 Ft-ból elfogadott 342.000 Ft-ot, visszautasított 85.000 Ft-ot
- 2.) 3.8. soron az alperes által karbantartási anyagként elszámolt 3.290.000 Ft-ot átsorolta a 7. osztaléksorba és ezen a soron elfogadta
- 3.) 4.1. soron épület bérleti díj címén az alperes 0 Ft-ot számolt el, a felperes ezen a soron az 522 bérleti főkönyvi számláról elfogadott 1.200.000 Ft-ot
- 4.) 4.7. soron javítás, karbantartás költség címén az alperes nem számolt el összeget, a felperes ezen a soron 104.000 Ft-ot elfogadott, mint szerződött szakfeladatra fordított kiadás
- 5.) 4.8. soron az alperes által telefon és internetdíjként elszámolt 643.000 Ft-ból a felperes 313.000 Ft-ot elfogadott és visszautasított 330.000 Ft-ot azzal, hogy 171.000 Ft az E.Alap terhére nem számolható el, 159.000 Ft-ot pedig a költségek felmerülését igazoló dokumentumok hiánya miatt
- 6.) 4.10. soron az alperes által rezsiköltségként elszámolt 271.000 Ft-ot a felperes elfogadta, ezen a soron összesen 366.000 Ft-ot fogadott el
- 7.) 6.1.1. soron az alperes által orvosi bérköltségként elszámolt 3.857.000 Ft-ból a felperes elfogadott 3.400.000 Ft-ot, 457.000 Ft-ot pedig átsorolt a 6.3. soron szereplő bér jellegű juttatások közé
- 8.) 6.3. soron az alperes bérjellegű juttatásként nem számolt el összeget, a felperes ide sorolt át 457.000 Ft-ot, amiből elfogadott 183.000 Ft-ot, visszautasított 274.000 Ft-ot
- 9.) 9.1. soron személyi jövedelemadó címén az alperes 3.935.000 Ft-ot számolt el, a felperes ezen összeget visszautasította.

Az elszámolás nyitó tételeként a felperes az alperes elszámolásától eltérően figyelembevette az előző évi pénzmaradványt 15.851.000 Ft összegben.

Az alperes a vizsgálati jegyzőkönyvben rögzített a szolgáltatási díj visszavonására irányuló megállapodásokat teljes egészében vitatta.

A felperesi jogelőd 2011. augusztus 21-én kelt levelében felszólította az alperest 21.343.924 Ft megfizetésére, amit az alperes 2011. augusztus 23-án vett át.

A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését 11.961.073 Ft finanszírozási díj és annak 2009. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres szorzatával számolt késedelmi kamata, valamint a felmerült perköltség megfizetésére. Keresetét az 1997. évi LXXXIII. tv. (továbbiakban: Ebtv.) 36. § (3) bekezdésére és a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. (Számv.tv.) 161/A § (1) és (2) bekezdésére alapította azzal, hogy a keresetösszeget a perben kirendelt szakértői véleményben foglaltak alapján határozta meg.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. A keresetet mind jogalapjában, mind összegetében vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 11.618.083 Ft főkövetelést, valamint annak 2009. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatával számolt késedelmi kamatát és 233.410 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívására a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 1.015.000 Ft illetékből

710.500 Ft-ot és megállapította, hogy a fennmaradó 304.500 Ft illetéket az állam viseli.

Döntése indokolásában az Ebtv. 30. § (1) bekezdése, 35. § (2) és (6) bekezdése, valamint a 36. § (3) bekezdésének és a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. (Számv.tv.) 161/A § (1) és (2) bekezdésének felhívását követően rögzítette, hogy a peres felek között az Ebtv. 30. § (1) bekezdése szerinti finanszírozási szerződés jött létre. Az alperes ez irányú védekezését alaptalannak találva megállapította, hogy az alperes az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 3. § f.) pontja és az Ebtv. 5/B § b.) pontja szerint egészségügyi szolgáltatónak minősül, mivel jogi személyiség nélküli szervezetként az egészségügyi hatóság által kiadott működési engedéllyel rendelkezik és ennek alapján vált jogosulttá egészségügyi szolgáltatás nyújtására és a per tárgyát képező finanszírozási szerződés megkötésére. A finanszírozási szerződés és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján az egészségügyi szolgáltató köteles megtéríteni az E. Alapnak azt az összeget, amelyet nem a finanszírozott szolgáltatás nyújtására használ fel.

Kiemelte, hogy az alperes mind a számviteli törvény idézett rendelkezése, mind a felek között létrejött szerződés alapján köteles volt olyan nyilvántartást vezetni, amelyből a szerződés teljesítéséhez szükséges adatszolgáltatási kötelezettségét a felperes felé teljesíteni tudja, illetve amiből a felperes a szerződésben és az Ebtv.-ben biztosított ellenőrzési jogát gyakorolni tudja. A felperes a szerződés szerint jogosult volt a finanszírozott összeg felhasználását ellenőrizni, amely jogosítványa részben a szakmai, részben a pénzforgalmi ellenőrzés lefolytatására jogosította fel.

Rámutatott arra, hogy a jogszabályi és a szerződéses rendelkezésekre figyelemmel a finanszírozási díj terhére kizárólag olyan költségekkel számolhatott el az alperes, amelyek a finanszírozott feladat, a fogorvosi alapellátás érdekében merültek fel. Kiemelte, hogy az alperes kizárólag finanszírozott tevékenységet nyújtott, magánorvosi tevékenységet nem folytatott. Erre figyelemmel alaptalannak minősítette azon alperesi hivatkozást, hogy a nyitó tétel kizárólag az adott évben folyósított finanszírozás összege és kiemelte, hogy a pénzforgalmi szemléletű elszámolásnak szükségszerűen nyitó tétele a korábbi évek maradványösszege. A nyitótétel összegét pedig a perben beszerzett és aggálytalan szakértői vélemény alapján állapította meg.

A peres felek között vitatott egyes tételek vonatkozásában az alábbiakat állapította meg.

1.) 85.000 Ft-os leltári készlet:

A szakértői vélemény alapján rögzítette, hogy az nem része a pénzforgalmi elszámolásnak.

2.) 330.000 Ft telefon és internet költség:

171.000 Ft tekintetében az alperes nem bizonyította, hogy a hétvégi időszakban lefolytatott és külföldre irányított hívások a finanszírozott tevékenységhez kapcsolódnak, ilyen tartalmú nyilvántartást nem vezetett, 159.000 Ft költség felmerülését igazoló dokumentumokat nem csatolt, ezért ezen tételek visszautasítását megalapozottnak ítélte.

3.) 350.295 Ft beruházási költség, amely a 247.990 Ft laptop vételárát és 102.305 Ft navigációs rendszer ellenértékét foglalta magában.

Az alperes álláspontját elfogadta a körben, hogy egy mobil számítógép vásárlásának indokoltsága külön igazolást a mai technikai környezetben nem igényel, ezért a laptop vételárának visszautasítását indokolatlannak ítélte. Ugyanakkor a finanszírozott tevékenység ellátása érdekében szükségtelennek minősítette a navigációs rendszer beszerzését, amelyet az alperes útnyilvántartása sem igazolt, ezért a 102.305 Ft összegben a visszautasítást megalapozottnak ítélte.

4.) A 92.000 Ft egyéb szolgáltatási költséget, amely 21.500 Ft képernyő- és 73.500 Ft takarítási

költsége tartalmazott, elszámolhatónak találta, ezért e körben a szakértői véleményt figyelmen kívül hagyta és a visszautasítást megalapozatlannak minősítette.

5.) A 274.000 Ft gépkocsi használat költségét az alperes nem igazolta, a visszavont utak úti célja vonatkozásában az alperes könyvei üzleti kapcsolatra utaló dokumentumokat nem tartalmaznak, ezért a visszautasítást megalapozottnak minősítette.

6.) A 11.000.000 Ft költnak nyújtott hosszú lejáratú hitel kapcsán kifejtette, hogy a hitelt a költag magáncélra használta fel. Sem jogszabály, sem a felek szerződése nem adott lehetőséget az alperes részére a finanszírozott összeg terhére magáncélú hitel nyújtására. A finanszírozást kizárólag a finanszírozott tevékenységre használhatta fel, a megtakarítást pedig eredmény tartalékba helyezhette vagy osztalékot fizethetett a megtakarítás terhére. A hitelnnyújtással egyértelműen meg nem engedett felhasználás történt, ezért visszavonása indokolt volt.

Rögzítette, hogy a per tárgyát képező elszámolás szempontjából nincs jogi jelentősége annak, hogy a költag ezt az összeget visszafizette, milyen összegben és mikor, illetőleg a pénz használatáért kamatot fizetett-e. A visszafizetésben realizált bevételt azon év elszámolásában kell értékelni és vizsgálni, amely évben a visszafizetés megtörtént.

Egyebekben a szakértő által kidolgozott és a felek által nem vitatott elszámolást elfogadta ítélezése alapjául és a rendelkező rész szerint marasztalta az alperest.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását kérte akként, hogy a felperes keresete elutasításra kerüljön. Másodlagosan indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra való utasítását. Indítványozta a 2011. évi CLI. tv. 25. §-a szerinti eljárás kezdeményezését.

Álláspontja szerint a felperes ellenőrzési jogának terjedelme nem szakértői kérdés, hanem jogkérdés. A felperes az ellenőrzés során túlterjeszkedett a jogkörén, melynek során magának olyan jogokat vindikált, amelyekre az ide vonatkozó jogszabály helyes értelmezése és a felek között létrejött szerződés sem jogosította fel. A felperes az alperes működésének olyan részét ellenőrizte, amelyre jogosultsága nem volt, ebből következően visszafizetési igénye sem merülhetett fel jogszerűen az alperessel szemben. Kiemelte, hogy a felek között polgári jogi szerződés megkötésére került sor, az alperes a felperestől a szerződés teljesítése során nem előleget és nem támogatást kapott, aminek a felhasználásával utóbb kell elszámolni. Az alperes, mint egészségügyi szolgáltató a finanszírozási szerződés fennállta alatt a ténylegesen elvégzett szolgáltatás ellenértékét a szolgáltatás elvégzését követően havi elszámolás alapján utólag kapta meg, mely ellenérték a vállalkozás szempontjából gazdasági tevékenysége ellenértékeként befolyt rendes árbevételnek minősül. A szolgáltató a szerződés jellegénél fogva vállalkozás, amely a bevételével pedig szabadon rendelkezhet.

Miután a kifizetésre a teljesítést követően került sor, álláspontja szerint fogalmilag kizárt a finanszírozási szerződéstől eltérő felhasználás. Álláspontja szerint a felperes a polgári jogi szerződés alapján, miután a szolgáltatás teljesítése megelőzte a kifizetést, nem az általa kifizetett összeg felhasználását, hanem az általa kifizetett összeg jogszerűségét ellenőrizheti. Ebből pedig az következik, hogy a jogszerűen kifizetett összeg felhasználásával kapcsolatban ellenőrzési joga és visszakövetelési igénye nem lehet a felperesnek. Álláspontja szerint az Ebtv. 35. § (6) bekezdése, illetőleg 37.§-a egymásnak is ellentmondanak, továbbá sértik a Ptk. 4. § (1) bekezdését és Magyarország Alaptörvényének az M) Alapvetés (2) cikkét, valamint a XIII. cikk 1. pontjában foglaltakat. Hivatkozása szerint ezért az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 25. §-a

alapján a bírósági eljárás felfüggesztése mellett egyedi normakontroll eljárás kezdeményezésének is helye lehet. Összefoglalóan kiemelte, hogy az alperes a szerződés teljesítése során csak és kizárólag olyan finanszírozásban részesült, amelyre az elvégzett munkája során jogossá vált, a részére történő kifizetések jogszerűen történtek, az ellenőrzés során pedig nem merült fel olyan eset, amely alapján az Ebtv. 37.§-a szerinti visszatérítési kötelezettsége keletkezhett volna.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte helyes indokaira utalással. Álláspontja szerint az Ebtv. rendelkezései a nyelvtani szabályok szerint is hibátlanul értelmezhetők. Az Ebtv. 35.§ (6) bekezdése a jogosulatlan felhasználást, míg az Ebtv. 37.§-a a jogosulatlan elszámolást szankcionálja. Kiemelte, hogy a finanszírozási szerződés lényege, hogy az egészségügyi szolgáltató a szerződés alapján közfeladatot lát el, amelyet a finanszírozó közpénzből finanszíroz. A felek között polgári jogi szerződés jött létre, azonban annak lényeges tartalmi elemeit részint a finanszírozás forrása, részint az ellátott feladat jellegéből következően a speciális jogszabály határozza meg, amely a finanszírozó számára az általános polgári jogviszonyhoz képest jogosítványokat biztosít. Figyelemmel arra, hogy a speciális törvényi rendelkezések megelőzik az általános szabályokat tartalmazó polgári jogi szabályokat, a polgári jogi szabályok csak annyiban alkalmazandóak, amennyiben a speciális jogszabály azzal ellentétes rendelkezést nem tartalmaz. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a vonatkozó és a felek által kötött szerződéssel összhangban álló jogszabályi rendelkezéseket és az abból levont jogkövetkeztetései is helyesek. A marasztalás összecszerúségét pedig az elsőfokú bíróság az aggálytalan szakvélemény alapján állapította meg.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával is teljes körűen egyetértett. Az alperes a fellebbezésében a felperesi követelés jogalapját vitatta állítva, hogy a felperest az ellenőrzési jog, illetőleg a finanszírozott összeg visszakövetelésének joga nem illeti meg figyelemmel arra is, hogy a felek között egy polgári jogi jogviszony jött létre. Helytállóan hivatkozott azonban arra a felperes fellebbezési ellenkérelmében, hogy az E. Alap terhére kifizetett finanszírozási összeg nyilvánvalóan közpénznek minősül, amelynek felhasználásával az alperes, mint egészségügyi szolgáltató, közfeladatot látott el, az Ebtv. 36. § (3) bekezdése, valamint a felek szerződésének 7.6. pontja alapján pedig a felperes jogosult volt a finanszírozás keretében folyósított összeg felhasználását ellenőrizni. Az Ebtv. 35. § (2) és (6) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz a vonatkozásban, hogy a finanszírozás keretében folyósított összeg csak a finanszírozási szerződésben foglalt feladatokra használható fel. Amennyiben pedig az egészségügyi szolgáltató a finanszírozási szerződés alapján az E. Alaptól kapott összeget nem a finanszírozási szerződésben meghatározott egészségügyi szolgáltatásokra használja fel, köteles az összeget az E. Alap számára megtéríteni. Ezen rendelkezésekből következően a felperesnek a finanszírozott összeg tekintetében ellenőrzési joga van, illetőleg jogosult az összegnek azon részét visszakövetelni, amelyek nem a szerződésben meghatározott célra használ fel a szolgáltató. A szerződésszerű felhasználást pedig az alperesnek kell bizonyítani. Az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének az elsőfokú bíróság által megállapított 11.618.083 Ft erejéig nem tudott eleget tenni, ezért e körben is helytálló az elsőfokú bíróság ítéleti döntése.

Megjegyzni továbbá az ítéletábra, hogy az Ebtv. 35.§ (6) bekezdése és a 37.§-a között ellentmondás nem húzódik a 35. § (6) bekezdése teljesen egyértelmű rendelkezést tartalmaz, mely szerint ha az egészségügyi szolgáltató az E. Alapból kapott összeget nem a finanszírozási szerződésbe meghatározott egészségügyi szolgáltatásokra használja fel, megtérítési kötelezettsége fennáll.

Az ítéletábra nem észlelte, hogy az Ebtv. rendelkezései az Alaptörvénybe ütköznének, ezért mellőzte az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését és a per tárgyalásának felfüggesztését.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése – a Pp.254.§ (3) bekezdése szerint helyes indokaira utalással – helybenhagyta. Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles az állam javára az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 929.500 Ft fellebbezési illetéket, valamint a felperes javára a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján 290.452 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költséget megfizetni.

Budapest, 2016. február 9.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Szabó Györgyi
törvényszéki bírő, előadó

dr. Gajdos István sk.
törvényszéki bírő